

Chứng Nhân

Bản Tin Hàng Tuần • Giáo Xứ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam

12500 Patterson Avenue, Richmond, VA 23239 • Phone: 804-784-5450 • Fax: 804-784-9822

Chánh Xứ: Lm Antony Đinh Minh Tiên, OP • tiendinhop@hotmail.com • 832-248-7656

Phó Xứ: Lm Giuse Đinh Trọng Chính, OP • dinhtrongchinh@gmail.com • 281-986-9837

Giờ Lễ • Ngày thường: 8:00 am • **Cuối Tuần:** Thứ Bảy: 8:00 pm, Chúa Nhật: 8:00 am, 10:30 am

29/3/2026 • Số 787

Chúa Nhật Lễ Lá - Năm A

LỊCH PHỤNG VỤ

- **Thứ Hai**, ngày 30 tháng 3, Tuần Thánh
Bài đọc: Isa 42:1-7; Jn 12:1-11.
- **Thứ Ba**, ngày 31 tháng 3, Tuần Thánh
Bài đọc: Isa 49:1-46; Jn 13:21-33, 36-38
- **Thứ Tư**, ngày 1 tháng 4, Tuần Thánh
Bài đọc: Isa 50:4-9a; Mt 26:14-25
- **Thứ Năm**, ngày 2 tháng 4, Tuần Thánh
Bài đọc: Exo 12:1-8, 11-14; 1 Cor 11:23-26; Jn 13:1-15
Thứ Sáu, ngày 3 tháng 4, Tuần Thánh
Bài đọc: Isa 52:13 - 53:12; Heb 4:14-16, 5:7-9; Jn 18:1 - 19:42
- **Thứ Bảy**, ngày 4 tháng 4, Tuần Thánh – Vọng Phục Sinh
Bài đọc: Gen 1:1-2:2; Exo 14:15 - 15:1; Isa 54:5-14; Isa 55:1-11; Eze 36:16-17a, 18-28; Rom 6:3-11; Mt 28:1-10
- **Chủ Nhật** - Ngày 5 tháng 4 – NĂM ABC - Chủ Nhật Phục Sinh

Bài đọc: Acts 10:34a, 37-43; Col 3:1-4; Jn 20:1-9

SUY NIỆM LỜI CHÚA:

Chủ Nhật Lễ Lá – Năm A

Bài đọc: (Làm phép lá: Lk 19:28-40); Isa 50:4-7; Phi 2:5-11; Mt 26:14-27:66.

1 Bài đọc I: ⁴ Đức Chúa là Chúa Thượng đã cho tôi nói năng như một người môn đệ, để tôi biết lựa lời nâng đỡ ai rã rời kiệt sức. Sáng sáng Người đánh thức, Người đánh thức tôi để tôi lắng tai nghe như một người môn đệ. ⁵ Đức Chúa là Chúa Thượng đã mở tai tôi, còn tôi, tôi không cưỡng lại, cũng chẳng tháo lui. ⁶ Tôi đã đưa lưng cho người ta đánh đòn, gờ má cho người ta giật râu. Tôi đã không che mặt khi bị mắng nhiếc phi nhố. ⁷ Có Đức Chúa là Chúa Thượng phù trợ tôi, vì thế, tôi đã không hổ thẹn, vì thế, tôi trơ mặt ra như đá. Tôi biết mình sẽ không phải thẹn thùng.

2 Bài đọc II: ⁵ Giữa anh em với nhau, anh em hãy có những tâm tình như chính Đức Giê-su Ki-

tô. ⁶ Đức Giê-su Ki-tô vốn dĩ là Thiên Chúa, mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, ⁷ nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân sống như người trần thế. ⁸ Người lại còn hạ mình, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây thập tự. ⁹ Chính vì thế, Thiên Chúa đã siêu tôn Người và tặng ban danh hiệu trổi vượt trên muôn ngàn danh hiệu. ¹⁰ Như vậy, khi vừa nghe danh thánh Giê-su, cả trên trời dưới đất và trong nơi âm phủ, muôn vật phải bái quỳ; ¹¹ và để tôn vinh Thiên Chúa Cha, mọi loài phải mở miệng tuyên xưng rằng: “Đức Giê-su Ki-tô là Chúa.”

3 Phức Âm: ¹⁴ Bấy giờ, một người trong Nhóm Mười Hai tên là Giu-đa Ít-ca-ri-ôt, đi gặp các thượng tế ¹⁵ mà nói: “Tôi nộp ông ấy cho quý vị, thì quý vị muốn cho tôi bao nhiêu.” Họ quyết định cho hắn ba mươi đồng bạc. ¹⁶ Từ lúc đó, hắn cố tìm dịp thuận tiện để nộp Đức Giê-su.

¹⁷ Ngày thứ nhất trong tuần bánh không men, các môn đệ đến thưa với Đức Giê-su: “Thầy

muôn chúng con dọn cho Thầy ăn lễ Vượt Qua ở đâu?”

¹⁸ Người bảo: “Các anh đi vào thành, đến nhà một người kia và nói với ông ấy: ‘Thầy nhấc: thời của Thầy đã gần tới, Thầy sẽ đến nhà ông để ăn mừng lễ Vượt Qua với các môn đệ của Thầy.’”

¹⁹ Các môn đệ làm y như Đức Giê-su đã truyền, và dọn tiệc Vượt Qua.

²⁰ Chiều đến, Đức Giê-su vào bàn tiệc với mười hai môn đệ.

²¹ Đang bữa ăn, Người nói: “Thầy bảo thật anh em, một người trong anh em sẽ nộp Thầy.”

²² Các môn đệ buồn rầu quá sức, lần lượt hỏi Người: “Thưa Ngài, chẳng lẽ con sao?”

²³ Người đáp: “Kẻ gơ tay chấm chung một đĩa với Thầy, đó là kẻ nộp Thầy.” ²⁴ Đã hẳn Con Người ra đi theo như lời đã chép về Người, nhưng khôn cho kẻ nào nộp Con Người: thà nó đừng sinh ra thì hơn!”

²⁵ Giu-đa, kẻ nộp Người cũng hỏi: “Ráp-bi, chẳng lẽ con sao?” Người trả lời: “Chính anh nói đó!”

²⁶ Cũng trong bữa ăn, Đức Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ ra, trao cho môn đệ và nói: “Anh em cầm lấy mà ăn, đây là mình Thầy.”

²⁷ Rồi Người cầm lấy chén, dâng lời tạ ơn, trao cho môn đệ và nói: “Tất cả anh em hãy uống chén này, ²⁸ vì đây là máu Thầy, máu Giao Ước, đổ ra cho muôn người được tha tội.” ²⁹ Thầy bảo cho anh em biết: từ nay, Thầy không còn uống thứ sản phẩm này của cây nho, cho đến ngày Thầy cùng anh em uống thứ rượu mới trong Nước của Cha Thầy.”

³⁰ Hát thánh vịnh xong, Đức Giê-su và các môn đệ ra núi Ô-liu.

³¹ Bây giờ Đức Giê-su nói với các ông: “Đêm nay tất cả anh em sẽ vấp ngã vì Thầy. Vì có lời đã chép: Ta sẽ đánh người chân chiên, và đàn chiên sẽ tan tác.” ³² Nhưng sau khi trời dậy, Thầy sẽ đến Ga-li-lê trước anh em.”

³³ Ông Phê-rô liền thưa: “Dầu tất cả có vấp ngã vì Thầy đi nữa, thì con đây cũng chẳng bao giờ vấp ngã.”

³⁴ Đức Giê-su bảo ông: “Thầy bảo thật anh: nội đêm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần.”

³⁵ Ông Phê-rô lại nói: “Dầu có phải chết với Thầy, con cũng không chối Thầy.” Tất cả các môn đệ cũng đều nói như vậy.

³⁶ Bây giờ Đức Giê-su đi cùng với các ông đến một thửa đất gọi là Ghê-t-sê-ma-ni. Người nói với các môn đệ: “Anh em ngồi lại đây, Thầy đến dâng kia cầu nguyện.”

³⁷ Rồi Người đưa ông Phê-rô và hai người con ông Ê-bê-đê đi theo. Người bắt đầu cảm thấy buồn rầu xao xuyến. ³⁸ Bây giờ Người nói với các ông: “Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây mà canh thức với Thầy.”

³⁹ Người đi xa hơn một chút, sấp mặt xuống, cầu nguyện rằng: “Lạy Cha, nếu có thể được, xin cho con khỏi phải uống chén này. Tuy vậy, xin đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha.”

⁴⁰ Rồi Người đến chỗ các môn đệ, thấy các ông đang ngủ, liền nói với ông Phê-rô: “Thề ra anh em không thể canh thức nổi với Thầy một giờ sao?”

⁴¹ Anh em hãy canh thức và cầu nguyện, để khỏi lâm vào cơn cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng say, nhưng thể xác lại yếu hèn.”

⁴² Người lại đi cầu nguyện lần thứ hai và nói: “Lạy Cha, nếu con cứ phải uống chén này mà không sao tránh khỏi, thì xin vâng ý Cha.”

⁴³ Rồi Người lại đến, thấy các môn đệ vẫn đang ngủ, vì mắt họ nặng trĩu.

⁴⁴ Người để mặc các ông mà đi cầu nguyện lần thứ ba, nói lại cũng một lời đó.

⁴⁵ Bây giờ Người đến chỗ các môn đệ và nói với các ông: “Lúc này mà còn ngủ, còn nghỉ sao? Đây, đến giờ Con Người bị nộp vào tay những kẻ tội lỗi.” ⁴⁶ Đứng dậy, ta đi nào! Kia kẻ nộp Thầy đã tới!”

⁴⁷ Người còn đang nói, thì Giu-đa, một người trong nhóm Mười Hai, đã đến. Cùng đi với hắn, có cả một đám người đông đảo mang gươm giáo gây gộc. Họ được các thượng tế và kỳ mục trong dân sai đến. ⁴⁸ Kẻ nộp Người đã cho họ một dấu hiệu, hắn dặn rằng: “Tôi hôn ai thì chính là người đó. Các anh bắt lấy!”

⁴⁹ Ngay lúc đó, Giu-đa tiến lại gần Đức Giê-su và nói: “Ráp-bi, xin chào Thầy!” rồi hôn Người.

⁵⁰ Đức Giê-su bảo hắn: “Này bạn, bạn đến đây làm gì thì cứ làm đi!” Bây giờ họ tiến đến, tra tay bắt Đức Giê-su.

⁵¹ Một trong những kẻ theo Đức Giê-su liền vung tay tuốt gươm ra, chém phải tên đầy tớ của thượng tế, làm nó đứt tai.

⁵² Đức Giê-su bảo người ấy: “Hãy xỏ gươm vào vỏ, vì tất cả những ai cầm gươm sẽ chết vì gươm.”

⁵³ Hay anh tưởng là Thầy không thể kêu cứu với Cha Thầy sao? Người sẽ cấp ngay cho Thầy hơn mười hai đạo binh thiên thần! ⁵⁴ Nhưng như thế, thì lời Kinh Thánh ứng nghiệm sao được? Vì theo đó, mọi sự phải xảy ra như vậy.”

⁵⁵ Vào giờ ấy Đức Giê-su nói với đám đông: “Tôi là một tên cướp sao mà các ông đem gươm giáo gây gộc đến bắt? Ngày ngày tôi vẫn ngồi giảng dạy ở Đền Thờ thì các ông không bắt. ⁵⁶ Nhưng tất cả sự việc này xảy ra là để ứng nghiệm những lời chép trong Sách Các Ngôn Sứ.” Bây giờ các môn đệ bỏ Người mà chạy trốn hết.

⁵⁷ Họ bắt Đức Giê-su, rồi điệu đến thượng tế Cai-pha. Các kinh sư và kỳ mục đã tề tựu sẵn đó.

⁵⁸ Ông Phê-rô theo Người xa xa, đến tận dinh thượng tế. Ông vào bên trong ngồi với bọn thuộc hạ, xem kết cuộc ra sao.

⁵⁹ Còn các thượng tế và toàn thể Thượng Hội

Đồng thì tìm chứng gian buộc tội Đức Giê-su để lên án tử hình.

⁶⁰ Nhưng họ tìm không ra, mặc dầu có nhiều kẻ đã đứng ra làm chứng gian. Sau cùng, có hai người bước ra, ⁶¹ khai rằng: “Tên này đã nói: tôi có thể phá Đền Thờ Thiên Chúa, và nội trong ba ngày, sẽ xây cất lại.”

⁶² Bấy giờ vị thượng tế đứng lên hỏi Đức Giê-su: “Ông không nói lại được một lời sao? Mấy người này tố cáo ông gì đó?”

⁶³ Nhưng Đức Giê-su vẫn làm thinh. Vị thượng tế nói với Người: “Nhân danh Thiên Chúa hằng sống, tôi truyền cho ông phải nói cho chúng tôi biết: ông có phải là Đấng Kitô Con Thiên Chúa không?”

⁶⁴ Đức Giê-su trả lời: “Chính ngài vừa nói. Hơn nữa, tôi nói cho các ông hay: từ nay, các ông sẽ thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng và ngự giá mây trời mà đến.”

⁶⁵ Bấy giờ vị thượng tế liền xé áo mình ra và nói: “Hắn nói phạm thượng! Chúng ta cần gì nhân chứng nữa? Đây, quý vị vừa nghe hắn nói phạm đến Thiên Chúa, ⁶⁶ quý vị nghĩ sao?” Họ liền đáp: “Hắn đáng chết!” ⁶⁷ Rồi họ khạc nhổ vào mặt và đập đánh Người. Có kẻ lại tát Người ⁶⁸ và nói: “Ông Kitô ơi, hãy nói tiên tri cho chúng tôi nghe đi: ai đánh ông đó?”

⁶⁹ Lúc đó ông Phê-rô đang ngồi ngoài sân. Một người đẩy tớ gái đến bên ông và nói: “Cà bác nữa, bác cũng đã ở với ông Giê-su, người Ga-li-lê đó chứ gì?”

⁷⁰ Ông liền chối trước mặt mọi người mà nói: “Tôi không biết cô nói gì!”

⁷¹ Ông đi ra đến cổng, thì một người tớ gái khác thấy ông, liền nói với những người ở đó: “Bác này cũng đã ở với ông Giê-su người Na-da-rét đấy.”

⁷² Nhưng ông Phê-rô lại thề mà chối: “Tôi không biết người ấy.”

⁷³ Một lát sau, những người đứng đó xích lại gần ông Phê-rô mà nói: “Đúng là bác cũng thuộc bọn họ. Cứ nghe giọng nói của bác là biết ngay.”

⁷⁴ Bấy giờ ông Phê-rô liền thề độc mà quả quyết rằng: “Tôi thể là không biết người ấy.” Ngay lúc đó, có tiếng gà gáy. ⁷⁵ Ông Phê-rô sực nhớ lời Đức Giê-su đã nói: “Gà chưa kịp gáy thì anh đã chối Thầy ba lần.” Ông ra ngoài, khóc lóc thảm thiết.

¹ Trời vừa sáng, tất cả các thượng tế và kỳ mục trong dân cùng nhau bàn kế hại Đức Giê-su, để xử tử Người. ² Sau đó, họ cho trời Người lại và giải đi nộp cho tổng trấn Phi-la-tô.

³ Bây giờ, Giu-đa, kẻ đã nộp Người, thấy Người bị kết án thì hối hận. Hắn đem ba mươi đồng bạc trả lại cho các thượng tế và kỳ mục ⁴ mà nói: “Tôi đã phạm tội nộp người vô tội, khiến Người phải chết oan.” Nhưng họ đáp: “Can gì đến chúng tôi. Mặc kệ anh!” ⁵ Giu-đa ném số bạc vào Đền Thờ và ra đi thất cổ.

⁶ Các thượng tế lượm lấy số bạc ấy mà nói:

“Không được phép bỏ vào quỹ Đền Thờ, vì đây là giá máu.”⁷ Sau khi bàn định với nhau, họ dùng tiền đó tậu “Thửa Ruộng Ông Thợ Gốm” để làm nơi chôn cất khách ngoại kiều.⁸ Vì vậy mà thửa ruộng ấy gọi là “Ruộng Máu” cho đến ngày nay.

⁹ Thế là ứng nghiệm lời ngôn sứ Giê-rê-mi-a: “Họ đã lượng lấy ba mươi đồng bạc, tức là cái giá mà một số con cái Ít-ra-en đã đặt khi đánh giá Người.”¹⁰ Và họ lấy số bạc đó mà mua “Thửa Ruộng Ông Thợ Gốm”, theo những điều Đức Chúa đã truyền cho tôi.”

¹¹ Đức Giê-su bị điệu ra trước mặt tổng trấn; tổng trấn hỏi Người: “Ông là vua dân Do-thái sao?” Đức Giê-su trả lời: “Chính ngài nói đó.”

¹² Nhưng khi các thượng tế và kỳ mục tỏ Người, thì Người không trả lời một tiếng.

¹³ Bấy giờ ông Phi-la-tô hỏi Người: “Ông không nghe bao nhiêu điều họ làm chứng chống lại ông đó sao?”¹⁴ Nhưng Đức Giê-su không trả lời ông về một điều nào, khiến tổng trấn rất đỗi ngạc nhiên.

¹⁵ Vào mỗi dịp lễ lớn, tổng trấn có lệ phóng thích cho dân chúng một người tù, tùy ý họ muốn.

¹⁶ Mà khi ấy có một người tù khét tiếng, tên là Ba-ra-ba.¹⁷ Vậy khi đám đông đã tụ họp lại, thì tổng trấn Phi-la-tô nói với họ: “Các người muốn ta phóng thích ai cho các người đây? Ba-ra-ba hay Giê-su, cũng gọi là Kitô?”¹⁸ Bởi ông thừa biết chỉ vì ghen tị mà họ nộp Người.

¹⁹ Lúc tổng trấn đang ngồi xử án, thì bà vợ sai người đến nói với ông: “Ông đừng nhúng tay vào vụ xử người công chính này, vì hôm nay, tôi chiêm bao thấy mình phải khổ nhiều vì ông ấy.”

²⁰ Nhưng các thượng tế và kỳ mục lại xúi đám đông đòi tha tên Ba-ra-ba mà giết Đức Giê-su.

²¹ Tổng trấn hỏi họ: “Trong hai người này, các người muốn ta tha ai cho các người?” Họ thưa: “Ba-ra-ba!”

²² Tổng trấn Phi-la-tô nói tiếp: “Thế còn ông Giê-su, cũng gọi là Kitô, ta sẽ làm gì đây?” Mọi người đồng thanh: “Đóng đinh nó vào thập giá!”

²³ Tổng trấn lại nói: “Thế ông ấy đã làm điều gì gian ác?” Họ càng la to: “Đóng đinh nó vào thập giá!”

²⁴ Tổng trấn Phi-la-tô thấy đã chẳng được ích gì mà còn thêm náo động, nên lấy nước rửa tay trước mặt đám đông mà nói: “Ta vô can trong vụ đổ máu người này. Mặc các người liệu lấy!”

²⁵ Toàn dân đáp lại: “Máu hấn cứ đổ xuống đầu chúng tôi và con cháu chúng tôi!”

²⁶ Bấy giờ, tổng trấn phóng thích tên Ba-ra-ba cho họ, còn Đức Giê-su, thì ông truyền đánh đòn, rồi trao cho họ đóng đinh vào thập giá.

²⁷ Bấy giờ lính của tổng trấn đem Đức Giê-su vào trong dinh, và tập trung cả cơ đội quanh Người.

²⁸ Chúng lột áo Người ra, khoác cho Người một tấm áo choàng đỏ,²⁹ rồi kết một vòng gai làm

vương miện đặt lên đầu Người, và trao vào tay mặt Người một cây sậy. Chúng quỳ gối trước mặt Người mà nhạo rằng: “Vạn tuế Đức Vua dân Do-thái!”³⁰ Rồi chúng khạc nhổ vào Người và lấy cây sậy mà đập vào đầu Người.³¹ Chê giễu chán, chúng lột áo choàng ra, và cho Người mặc áo lại như trước, rồi điệu Người đi đóng đinh vào thập giá.

³² Đang đi ra, thì chúng gặp một người Ky-rê-nê, tên là Si-môn; chúng bắt ông vác thập giá của Người.³³ Khi đến nơi gọi là Gôn-gô-tha, nghĩa là Đồi Sọ,³⁴ chúng cho Người uống rượu pha mật đắng, nhưng Người chỉ nhấm một chút mà không chịu uống.

³⁵ Đóng đinh Người vào thập giá xong, chúng đem áo Người ra bắt thăm mà chia nhau.

³⁶ Rồi chúng ngồi đó mà canh giữ Người.

³⁷ Phía trên đầu Người, chúng đặt bản án xử tội viết rằng: “Người này là Giê-su, vua dân Do-thái.”³⁸ Cùng bị đóng đinh với Người, có hai tên cướp, một tên bên phải, một tên bên trái.

³⁹ Kê qua người lại đều nhục mạ Người, vừa lắc đầu⁴⁰ vừa nói: “Mì là kẻ phá được Đền Thờ, và nội trong ba ngày xây lại được, hãy cứu lấy mình đi! Nếu mì là Con Thiên Chúa, thì xuống khỏi thập giá xem nào!”

⁴¹ Các thượng tế, kinh sư và kỳ mục cũng chê giễu Người mà nói: “Hắn cứu được thiên hạ, mà chẳng cứu nổi mình. Hắn là Vua Ít-ra-en! Hắn cứ xuống khỏi thập giá ngay bây giờ đi, chúng ta tin hắn liền!”⁴³ Hắn cậy vào Thiên Chúa, thì bây giờ Người cứu hắn đi, nêu quả thật Người thương hắn! Vì hắn đã nói: “Ta là Con Thiên Chúa!”⁴⁴ Cả những tên cướp cùng bị đóng đinh với Người cũng sỉ vả Người như thế.

⁴⁵ Từ giờ thứ sáu, bóng tối bao phủ cả mặt đất, mãi đến giờ thứ chín.

⁴⁶ Vào giờ thứ chín, Đức Giê-su kêu lớn tiếng: “Ê-li, Ê-li, lê-ma xa-bác-tha-ni”, nghĩa là “Lạy Thiên Chúa, lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con?”

⁴⁷ Nghe vậy, một vài người đứng đó liền nói: “Hắn ta gọi ông Ê-li-a!”

⁴⁸ Lập tức, một người trong bọn chạy đi lấy miếng bọt biển, thấm đầy giấm, buộc vào đầu cây sậy và đưa lên cho Người uống.

⁴⁹ Còn những người khác lại bảo: “Khoan đã, để xem ông Ê-li-a có đến cứu hắn không!”

⁵⁰ Đức Giê-su lại kêu một tiếng lớn, rồi trút linh hồn.

⁵¹ Ngay lúc đó, bức màn trường trong Đền Thờ xé ra làm hai từ trên xuống dưới. Đất rung đá vỡ.

⁵² Mồ mà bật tung, và xác của nhiều vị thánh đã an nghỉ được trỗi dậy.

⁵³ Sau khi Chúa trỗi dậy, các ngài ra khỏi mồ, vào thành thánh, và hiện ra với nhiều người.

⁵⁴ Thấy động đất và các sự việc xảy ra, viên đại đội trưởng và những người cùng ông canh giữ Đức Giê-su đều rất đỗi sợ hãi và nói: “Quả thật ông này là Con Thiên Chúa.”

⁵⁵ Ở đó, cũng có nhiều người phụ nữ đứng nhìn từ đằng xa. Các bà này đã theo Đức Giê-su từ Ga-li-lê để giúp đỡ Người.⁵⁶ Trong số đó, có bà Ma-ri-a Mác-đa-la, bà Maria mẹ các ông Gia-cô-bê và Giô-xêp, và bà mẹ các con ông Dê-bê-đê.

⁵⁷ Chiều đến, có một người giàu sang tới. Ông này là người thành A-ri-ma-thê, tên là Giô-xêp, và cũng là môn đệ Đức Giê-su.⁵⁸ Ông đến gặp ông Phi-la-tô để xin thi hài Đức Giê-su. Bấy giờ tổng trấn Phi-la-tô ra lệnh trao trả thi hài cho ông.⁵⁹ Khi đã nhận thi hài, ông Giô-xêp lấy tấm vải gai sạch mà liệm,⁶⁰ và đặt vào ngôi mộ mới, đã đục sẵn trong núi đá, dành cho ông. Ông lăn tảng đá to lấp cửa mộ, rồi ra về.

⁶¹ Còn bà Ma-ri-a Mác-đa-la và một bà khác cũng tên là Ma-ri-a ở lại đó, quay mặt vào mộ.

⁶² Hôm sau, tức là khi ngày áp lễ đã qua, các thượng tế và những người Pha-ri-sêu kéo nhau đến ông Phi-la-tô,⁶³ và nói: “Thưa ngài, chúng tôi nhớ tên bịp bợm ấy khi còn sống có nói: “Sau ba ngày, Ta sẽ trỗi dậy.”⁶⁴ Vậy xin quan lớn truyền canh mộ kỹ càng cho đến ngày thứ ba, kéo môn đệ hắn đến lấy trộm xác rồi phao trong dân là hắn đã từ cõi chết trỗi dậy. Và như thế, chuyện bịp cuối cùng này sẽ còn tệ hại hơn chuyện trước.”

⁶⁵ Ông Phi-la-tô bảo họ: “Thì có sẵn lính đó, các người hãy đi mà canh giữ theo cách các người biết!”⁶⁶ Thế là họ ra đi canh giữ mộ, niêm phong tảng đá và cất lính canh mộ.

Giới Thiệu Chủ Đề: Qua đau khổ tới vinh quang

Con người không thích kỷ luật, kiên cường, luyện tập; nhưng các lực sĩ không thể thắng huy chương nếu không qua tiền trình này. Trên bước đường thiêng liêng cũng thế, con người cũng phải trải qua một tiền trình tương tự, nhất là phải được thử thách bằng gian nan đau khổ, để mình chứng đức tin vững mạnh của họ vào Thiên Chúa. Thánh Phêrô và tục ngữ Việt-nam đã từng nói: “lửa thử vàng, gian nan khôn khó thử nhân đức.” Người có nhân đức là người đã trải qua một tiền trình luyện tập, và đã thắng vượt mọi gian nan đau khổ.

Các Bài Đọc hôm nay cho chúng ta thấy những lý do khác nhau của việc chịu đau khổ của Đấng Thiên Sai. Trong Bài Đọc I, tiên-tri Isaia tường thuật sự đau khổ của Người Tôi Trung của Thiên Chúa trong Bài Ca Thứ Ba. Mục đích là để Ngài có thể an ủi những ai cũng phải ngang qua con đường đau khổ đó. Trong Bài Đọc II, Chúa Giêsu phải ngang qua con đường đau khổ để đạt tới tuyệt đỉnh của vinh quang, và Thiên Chúa đã siêu tôn và ban cho Người một danh hiệu vượt trên mọi danh hiệu. Trong Phúc Âm, Matthew tường thuật Cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu. Mục

đích là để Ngài gánh tội cho nhân loại, và trở nên nguồn ơn cứu độ cho nhiều người.

Khai Triển Bài Đọc:

1 Bài đọc I: Bài ca thứ ba về Người Tôi Trung của Thiên Chúa chịu đau khổ.

1.1 Người Tôi Trung chịu đau khổ vì tin vào Thiên Chúa: Là con người ai, cũng sợ đau khổ; nhưng sở dĩ họ có can đảm để chịu đau khổ, vì họ có một niềm tin vững chắc vào hậu quả sẽ đạt tới; chẳng hạn, huy chương cho các lực sĩ, sự giải thoát của Thiên Chúa cho các con của Ngài.

Người Tôi Trung của Thiên Chúa cũng thế, Ngài tuyên xưng: “Tôi đã đưa lưng cho người ta đánh đòn, gĩa má cho người ta giạt râu. Tôi đã không che mặt khi bị mắng nhiếc phỉ nhổ. Có Đức Chúa là Chúa Thượng phù trợ tôi, vì thế, tôi đã không hổ thẹn, vì thế, tôi trở mặt ra như đá. Tôi biết mình sẽ không phải thẹn thùng.” Với một niềm xác tín vào Thiên Chúa như thế, Người Tôi Trung có can đảm đương đầu với mọi đau khổ, vì biết mình sẽ chiến thắng.

1.2 Người Tôi Trung biết nâng đỡ những ai chịu đau khổ: Không những chỉ lãnh nhận huy chương sau cuộc đua, người lực sĩ còn có những phần thưởng khác kèm theo như: sức khỏe dẻo dai, ý chí kiên cường, các nhân đức... Người Tôi Trung của Thiên Chúa cũng thế, ngoài việc được tuyên dương bởi Chúa Cha, Ngài còn biết nâng đỡ những ai đang phải chịu đau khổ. Ngài nói: “Đức Chúa là Chúa Thượng đã cho tôi nói năng như một người môn đệ, để tôi biết lựa lời nâng đỡ ai rồi kiệt sức. Sáng sáng Người đánh thức, Người đánh thức tôi để tôi lắng tai nghe như một người môn đệ.”

2 Bài đọc II: Đức Giêsu Kitô trải qua đau khổ để đạt tới vinh quang.

2.1 Đức Kitô khiêm nhường chịu đau khổ: Thánh Phaolô dùng gương của Chúa Giêsu chịu đau khổ để khuyên bảo các tín hữu Philippê: “Giữa anh em với nhau, anh em hãy có những tâm tình như chính Đức Giêsu Kitô. Đức Giêsu Kitô vốn dĩ là Thiên Chúa, mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân sống như người trần thế. Người lại còn hạ mình, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây Thập Tự.”

Ngài là Thiên Chúa, nhưng đã hạ mình chấp nhận một thân thể như con người. Điều này làm người Hy-lạp không thể hiểu nổi, vì trong khi họ đang tìm cách thoát ra khỏi thân xác mà họ coi là ngục tù của linh hồn; thì Chúa Giêsu lại muốn bị giam hãm trong một thân xác để nên giống con người. Hơn nữa, Chúa Giêsu còn có uy quyền tuyệt đối của Thiên Chúa để dẹp tan các đau khổ; nhưng Ngài tự nguyện theo con đường của Chúa Cha, chấp nhận chết trên Thập Giá để chuộc tội cho con người. Kiêu ngạo tiêu

hủy cả người kiêu ngạo lẫn tha nhân; nhưng khiêm nhường xây dựng người khiêm nhường và mang lại lợi ích cho tha nhân.

2.2 Thiên Chúa đã siêu tôn Đức Kitô: Vì không ai khiêm nhường, vâng lời, hy sinh chịu đau khổ như Chúa Giêsu; nên như một hậu quả, không ai được hưởng vinh quang như Ngài. Thánh Phaolô xác tín: “Chính vì thế, Thiên Chúa đã siêu tôn Người và tặng ban danh hiệu trổi vượt trên muôn ngàn danh hiệu. Như vậy, khi vừa nghe danh thánh Giêsu, cả trên trời dưới đất và trong nơi âm phủ, muôn vật phải bái quỳ; và để tôn vinh Thiên Chúa Cha, mọi loài phải mở miệng tuyên xưng rằng: “Đức Giêsu Kitô là Chúa.””

Chúa Giêsu và thánh Phaolô cũng dùng gương sáng này để dạy các môn đệ và các tín hữu: “Ai trong các con muốn làm lớn nhất, hãy trở nên rốt hết và phục vụ mọi người” (Lk 22:26). “Một khi cùng chịu đau khổ với Người, chúng ta sẽ cùng được hưởng vinh quang với Người.” (Rm 8:17b).

3 Phức Âm: Cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu theo thánh Matthew

Vì bài Thương Khó rất dài, những ai muốn đọc chú giải có thể theo Cuộc Thương Khó theo Marcô, năm B, vì trình thuật về Cuộc Thương Khó của Matthew theo rất sát với trình thuật của Marcô. Chỉ có hai phần đặc biệt tập trung trong con người của Judas Iscariot, chúng ta sẽ chú giải chi tiết hai phần này trong sự phản bội của Judah. Thay vào đó, chúng ta sẽ chú trọng đặc biệt đến phản ứng của Chúa Giêsu khi Ngài đối diện với Cuộc Thương Khó, và các phản ứng của con người, đại diện bằng bốn thành phần: Simon Phêrô, Judas Iscariot, Philatô, và những người trong Thượng Hội Đồng.

3.1 Thái độ của Chúa Giêsu: Bốn thái độ của Chúa Giêsu chúng ta học được qua Cuộc Thương Khó.

(1) Ngài rất can đảm và sẵn sàng chấp nhận đau khổ: vì Ngài biết đau khổ chỉ tạm thời, và phải qua đau khổ mới đạt tới vinh quang. Trước khi bước vào Cuộc Thương Khó, Ngài biết đau khổ chỉ kéo dài trong 3 ngày (*Thứ Năm, Sáu, và Bảy Tuần Thánh*), sau đó là vinh quang Phục Sinh như lời Ngài đã báo trước cho các tông-đồ. Chính niềm tin vững mạnh nơi Chúa Cha sẽ cho Ngài chiến thắng hoàn đã giúp Ngài vượt qua tất cả đau khổ. Chúng ta có thể dẫn chứng thái độ tự tin này bằng những biên cô xảy ra trong Cuộc Thương Khó.

– Đang khi dùng bữa, Người nói: “Thầy bảo thật anh em, có người trong anh em sẽ nộp Thầy, mà lại là người đang cùng ăn với Thầy.” Chúa Giêsu có thể chỉ rõ Judah là người toan tính phản bội, hắn sẽ không thoát khỏi bàn tay của các tông-đồ khác, và Ngài sẽ thoát khỏi kế hoạch của hắn. Nhưng Chúa Giêsu không tố cáo Judah, Ngài cho hắn cơ hội để trở lại; nhưng Judah có tự do và đã chọn để làm ngược trước lời cảnh cáo của Ngài: “Đã hắn, Con

Người ra đi theo như lời đã chép về Người. Nhưng khôn cho kẻ nào nộp Con Người: thà kẻ đó đừng sinh ra thì hơn!”

– Sau bữa Tiệc Ly, Chúa Giêsu cùng hát thánh vịnh tạ ơn Thiên Chúa với các môn đệ để ca tụng sự quan phòng khôn ngoan của Thiên Chúa, cho dầu Ngài sắp phải đương đầu với quyền lực của thế gian. Điều này chứng tỏ Chúa Giêsu rất tin tưởng vào kế hoạch của Thiên Chúa và không sợ hãi hay buồn sầu.

(2) Ngài luôn vâng lời làm theo thánh ý Chúa Cha: Hai biên cô chứng tỏ sự vâng phục, luôn tìm làm theo thánh ý Chúa Cha của Ngài.

– Thứ nhất, Chúa Giêsu cầu nguyện trong vườn Getsemane. Người nói với các ông: “Anh em ngồi lại đây, trong khi Thầy cầu nguyện.” Rồi Người đem các ông Phêrô, Giacôbê và Gio-an đi theo. Người bắt đầu cảm thấy hải hùng xao xuyến. Người nói với các ông: “Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây mà canh thức.” Trong giờ hấp hối trước Cuộc Thương Khó sắp tới, Chúa Giêsu muốn có sự liên hệ mật thiết với Cha Ngài và với các môn đệ; nhưng Ngài không nhận được sự đáp trả của bên nào: Cha dường như ẩn mặt; các tông-đồ có mặt cũng như không! Loay hoay, chạy đi chạy lại trong vườn, Chúa Giêsu cảm thấy hầu như tất cả đều bỏ mình. Tuy vậy, Ngài vẫn can đảm cầu nguyện: “Abba, Cha ơi, Cha làm được mọi sự, xin cất chén này xa con. Nhưng xin đừng làm điều con muốn, mà làm điều Cha muốn.” Chúa Giêsu, trong thân xác con người, sợ hãi những gì sắp xảy ra cho Ngài; nên Ngài cầu xin Cha cất chén đắng, vì Ngài tin Thiên Chúa có thể làm mọi sự. Dầu vậy, Ngài vẫn một lòng tuân phục thánh ý của Thiên Chúa hơn ý riêng mình. Sau khi cầu nguyện lần thứ ba, Người trở lại và bảo các ông: “Lúc này mà còn ngủ, còn nghỉ sao? Thôi, đủ rồi. Giờ đã điểm. Nay Con Người bị nộp vào tay phường tội lỗi. Đứng dậy, ta đi nào! Kia kẻ nộp Thầy đã tới!”

– Thứ hai, là giờ hấp hối của Chúa Giêsu trên Thập Giá: “Vào giờ thứ sáu, bóng tối bao phủ khắp mặt đất mãi đến giờ thứ chín. Vào giờ thứ chín, Đức Giêsu kêu lớn tiếng: “Eli, Eli, lema sabachthani,” nghĩa là “Lạy Thiên Chúa, lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con?” Nghe vậy, một vài người đứng đó liền nói: “Kìa hắn kêu cứu ông Elijah.” Rồi có kẻ chạy đi lấy một miếng bọt biển, thấm đầy giấm, cắm vào một cây sậy, đưa lên cho Người uống mà nói: “Để xem ông Elijah có đến đem hân xuống không.” Còn những người khác lại bảo: “Khoan đã, để xem ông Elijah có đến cứu hân không!” Đức Giêsu lại kêu một tiếng lớn, rồi trút linh hồn. Ngay lúc đó, bức màn trường trong Đền Thờ xé ra làm hai từ trên xuống dưới. Đất rung đá vỡ. Mô mã bật tung, và xác của nhiều vị thánh đã an nghỉ được trỗi dậy.

Những người đứng đó chỉ nghe hai chữ đầu, nên

họ tưởng Chúa Giêsu đang gọi ngôn sứ Elijah. Sự kiện bức màn phân biệt chỗ cực thánh trong Đền Thờ khỏi tầm mắt của dân chúng được các học giả phân tích là kể từ nay, con người không cần đợi đến Ngày Xá Tội để được thấy Thượng Tê xin tha tội, nhưng con người có thể đến trực tiếp với Thiên Chúa để xin tha thứ. Sự kiện này cũng báo trước sự sụp đổ của Đền Thờ Jerusalem (70 AD), con người không cần phải vào đó để dâng lễ vật để được tha tội nữa.

(3) Ngài luôn thành tín (*nói sự thật*) khi đương đầu với đau khổ và phản bội.

– Thứ nhất, Chúa Giêsu đối xử với Judah rất tốt đẹp. Ngài biết rõ Judah phản bội, nhưng vẫn không chửi mắng và cũng không tố cáo tội của ông cho các môn đệ khác biết; vì nếu họ biết, Judah sẽ khó giữ được tính mạng của mình. Nhưng Ngài phải nói cho Judah biết, với hy vọng nhờ cách đối xử nhẹ nhàng, Judah sẽ ăn năn trở lại. Chúa Giêsu muốn phân biệt hai điều ở đây: theo kế hoạch của Thiên Chúa, Chúa Giêsu phải chết; tuy nhiên, con người vẫn có tự do cộng tác hay phá hủy kế hoạch của Thiên Chúa. Nếu Judah không phản bội, vẫn có những Judah khác sẽ phản bội. Hơn nữa, sau khi phản bội, con người phải biết ăn năn.

– Thứ hai, Chúa Giêsu không sợ nói sự thật, đầu biết khi nói sự thật, có thể mang lại cho Ngài án tử hình: Ông Philatô hỏi Người: “Ông là vua dân Do-thái sao?” Người trả lời: “Đúng như ngài nói đó.” Các thượng tế tố cáo Người nhiều tội, nên ông Philatô lại hỏi Người: “Ông không trả lời gì sao? Nghe kia, họ tố cáo ông biết bao nhiêu tội!” Nhưng Chúa Giêsu không trả lời gì nữa, khiến ông Philatô phải ngạc nhiên. Câu trả lời của Chúa Giêsu không hoàn toàn tích cực “Đúng vậy;” nhưng “Đúng như ngài nói đó.” Chúa Giêsu muốn nói với Philatô: không phải là vua theo nghĩa chính trị như người Do-thái tố cáo; nhưng là vua theo nghĩa tôn giáo mà thôi. Trong trình thuật của Gioan, Chúa Giêsu nói rõ hơn: “Nước tôi không thuộc về thế gian này ...” (Jn 18:36). Ngài không trả lời cho các thượng tế và người Do-thái, vì có trả lời cho họ, cũng chẳng có ích chi!

(4) Ngài luôn yêu thương và tha thứ: Đang khi sắp phải đương đầu với cuộc Thương Khó sắp tới, Chúa Giêsu vẫn nhớ tới những người còn ở lại, nhất là các thể hệ tương lai. Đó là lý do Ngài thiết lập Bí-tích Thánh Thể để tiếp tục ở lại và nuôi dưỡng linh hồn con người.

– Chúa Giêsu thành lập Bí-tích Thánh Thể, Lễ Vượt Qua mới: Đang bữa ăn, Chúa Giêsu cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ ra, trao cho các ông và nói: “Anh em hãy cầm lấy, đây là mình Thầy.” Và Người cầm chén rượu, dâng lời tạ ơn, rồi trao cho các ông, và tất cả đều uống chén này. Người bảo các ông: “Đây là máu Thầy, máu Giao Ước, đổ ra vì muôn người. Thầy bảo thật anh em: chẳng bao giờ Thầy còn uống sản phẩm của cây nho nữa, cho đến ngày Thầy uống thứ rượu mới trong

Nước Thiên Chúa.” Mỗi khi cử hành Bí-tích Thánh Thể, con người được nhắc nhở hướng về tương lai, sẽ có ngày họ sẽ cùng được uống thứ rượu mới trong Nước Chúa với Đức Kitô.

– Trong bối cảnh của Lễ Vượt Qua cũ, Chúa Giêsu muốn các môn đệ của Ngài hiểu những gì sắp xảy ra trong Lễ Vượt Qua mới. Giống như tấm bánh không men bị bẻ ra cho mọi người ăn, Mình Ta cũng bị bẻ ra như vậy cho các con. Giống như ly rượu tạ ơn (*ly thứ ba*), Máu Ta cũng sẽ bị đổ ra như vậy để nhiều người nhận được ơn tha tội. Giao ước cũ Thiên Chúa thiết lập với dân là Giao-ước Sinai (Exo 24:3-8). Theo Giao-ước này, Thiên Chúa sẽ săn sóc và bảo vệ dân như dân của Ngài, phía người Do-thái, họ phải giữ cẩn thận Thập Giới. Vì người Do-thái đã vi phạm Giao-ước cũ bằng việc không giữ các Lễ Luật, nên Chúa Giêsu phải thiết lập với dân một Giao-ước mới. Theo Giao-ước mới này, Máu của Chúa Giêsu phải đổ ra để chuộc tội cho con người. Họ không còn tùy thuộc vào Lễ Luật để được sự săn sóc của Thiên Chúa; nhưng hoàn toàn tùy thuộc vào tình yêu của Ngài, đặt căn bản trên Máu của Chúa Giêsu sắp đổ ra.

– Khi nói những lời này, Chúa Giêsu xác tín hai điều: (1) Ngài biết Ngài sắp chết, nhưng Ngài cũng biết Nước Thiên Chúa sắp tới. Ngài biết sẽ phải vác Thập Giá, nhưng vinh quang sẽ theo Ngài sau đó. (2) Tình yêu của Thiên Chúa và của Ngài cho con người sẽ thắng vượt tất cả các tội lỗi của họ.

– Dù biết trước tất cả tông đồ đều phản bội, Chúa sẵn sàng tha thứ, hòa giải, và cung cấp hy vọng cho các ông khi Ngài nói: “Đêm nay tất cả anh em sẽ vấp ngã vì Thầy. Vì có lời đã chép: Ta sẽ đánh người chân chiên, và đàn chiên sẽ tan tác. Nhưng sau khi trở dậy, Thầy sẽ đến Galilee trước anh em.”

3.2 Tính ích kỷ, gian dối, và phản bội của con người.

(1) Của Simon Phêrô và của các môn đệ khác: Khi Chúa Giêsu tiên đoán một người trong các ông sẽ phản bội, các môn đệ buồn rầu, và lần lượt hỏi Người: “Chẳng lẽ con sao?” Các môn đệ không biết người sẽ phản bội là ai trong trình thuật của Matthew, và cũng không ngờ người phản bội là Judah. Các ông có lẽ cũng biết sự yếu đuối của mình nên lần lượt hỏi Chúa như vậy. Chúa Giêsu biết trước và đã chuẩn bị hết những gì có thể cho các tông đồ: dạy dỗ, biến hình, báo trước ... nhưng những gì xảy ra sẽ phải xảy ra, đó là sự bỏ chạy của các ông. Ngài tin các ông sẽ nhận ra sự thật và tin vào Ngài chắc chắn hơn sau Cuộc Thương Khó và Phục Sinh của Ngài.

– Phêrô không biết sức yếu đuối của mình, nên ông thưa Ngài: “Dẫu tất cả có vấp ngã đi nữa, thì con cũng nhất định là không.” Chúa Giêsu nói với ông: “Thầy bảo thật anh: hôm nay, nội đêm nay, gà chưa kịp gáy hai lần, thì chính anh, anh đã chối Thầy đến ba lần.” Nhưng ông Phêrô lại

nói quả quyết hơn: “Dẫu có phải chết với Thầy, con cũng không chối Thầy.” Tất cả các môn đệ cũng đều nói như vậy. Chỉ có Thiên Chúa biết chắc chắn những gì sẽ xảy ra cho con người, con người không biết chắc chắn những gì sẽ xảy ra cho mình. Vì thế, con người phải tin những gì Thiên Chúa nói hơn những gì loài người hay chính mình nói.

– Người rút gươm chém đứt tai tên đầy tớ của thượng tế là chính Phêrô, như được nói rõ ràng trong trình thuật của Gioan (Jn 18:10). Phản ứng này rất hợp với tính khí của Phêrô. Ông là người duy nhất có can đảm để bảo vệ Thầy mình. Đứng như lời Chúa Giêsu tiên đoán: “Ta sẽ đánh chủ chăn và chiên sẽ tan tác.” Khi các binh lính bắt và trói Chúa Giêsu, bây giờ các môn đệ bỏ Người mà chạy trốn hết. Họ sợ nếu ở lại, họ sẽ bị liên lụy và phải chịu thiệt thân.

– Phêrô cũng trải qua cuộc thanh luyện đồng thời với Chúa Giêsu: Ông Phêrô theo Người xa xa, vào tận bên trong dinh Thượng Tê, và ngồi sưởi bên đồng lửa với đám thuộc hạ. Hai cuộc tra tấn xảy ra đồng thời: khi Chúa Giêsu bị thẩm vấn cách công khai trong dinh, ông Phêrô bị thẩm vấn cách âm thầm ngoài dinh. Chối lần thứ nhất: Ông Phêrô đang ở dưới sân, có một người tớ gái của Thượng Tê đi tới; thấy ông ngồi sưởi, cô ta nhìn ông chòng chọc mà nói: “Cả bác nữa, bác cũng đã ở với cái ông người Nazareth, ông Giêsu đó chứ gì?” Ông liền chối: “Tôi chẳng biết, chẳng hiểu cô muốn nói gì!” Rồi ông bỏ đi ra phía tiền sảnh. Bây giờ có tiếng gà gáy lần thứ nhất. Đàn bà lẩm chuyên, tuy vậy, cũng làm cho Phêrô phải sợ hãi bỏ đi. Chối lần thứ hai: Người tớ gái thấy ông, lại bắt đầu nói với những người đứng đó: “Bác này cũng thuộc bọn chúng đấy.” Nhưng ông Phêrô lại chối. Chối lần thứ ba: Một lát sau, những người đứng đó lại nói với ông: “Đúng là bác thuộc bọn chúng, vì bác cũng là người Galilee!” Nhưng ông Phêrô liền thốt lên những lời độc địa và thề rằng: “Tôi thề là không có biết người các ông nói đó!” Ngay lúc đó, gà gáy lần thứ hai. Ông Phêrô sực nhớ điều Chúa Giêsu đã nói với mình: “Gà chưa kịp gáy hai lần, thì anh đã chối Thầy đến ba lần.” Thề là ông oà lên khóc.

Dẫu Phêrô chối Chúa ba lần, ông vẫn can đảm hơn các tông đồ khác, vì các ông kia không dám theo Chúa Giêsu vào dinh. Khác với Judah, ông nhận ra sự phản bội của mình, và tiếng khóc trong lòng của ông giúp ông bắt đầu tiên trình giao hòa và làm chứng cho Chúa Giêsu. Phêrô trở thành nhân chứng cho niềm tin Chúa Giêsu phục sinh trước THĐ.

(2) Của Judas Iscariot: Trước bữa tiệc Vượt Qua, một người trong Nhóm Mười Hai tên là Judas Iscariot, đi gặp các thượng tế mà nói: “Tôi nộp ông ấy cho quý vị, thì quý vị muốn cho tôi bao nhiêu.” Họ quyết định cho hắn ba mươi đồng bạc. Từ lúc đó, hắn cố tìm dịp thuận tiện để nộp Đức Giêsu.

– Hầu hết các môn đệ đều là người Galilee, chỉ có Judah là người thuộc làng Iscariot, trong xứ Judah. Tất cả các Tin Mừng đều không nói gì tới việc Chúa Giêsu gọi Judah. Hầu như tất cả các nơi trong Tin Mừng mà Judah được đề cập tới, đều có bên cạnh tên Judah danh xưng kẻ phản bội, người bán Chúa hay nộp Chúa.

– Giá cả 30 đồng mà người ta ấn định cho Judah là một giá rẻ mạt, chỉ bằng tiền chuộc của một nô lệ rẻ tiền. Để hiểu rõ giá, chúng ta có thể so sánh với giá hiện kim bây giờ: một đồng Mỹ trị giá khoảng 4 shekels, 30 shekels chỉ tương đương khoảng 8 dollars. Dĩ nhiên, chúng ta phải so sánh với giá cả của thời đó. Một đồng của Rôma (*denarius*) thời đó tương xứng với tiền trả của một ngày làm công, 30 denarii bằng lương tháng của một người. Chúng ta không thể hiểu nổi tại sao Judas bán Chúa với một giá rẻ như thế? Lọ dầu cam tuyền nguyên chất mà Maria đổ trên đầu và chân Chúa trị giá 300 đồng! Có nhiều nguồn gốc trong Kinh Thánh ám chỉ việc buôn bán này, gần nhất là Zech (11:11-13), sau đó đến Jer (32:6-15, 18:23, 19:1), và xa nhất là việc các anh em bán ông Giuse với giá 20 đồng bạc (*Gen 37:28*).

– Các học giả tranh luận để hiểu lý do tại sao Judas bán Chúa Giêsu: Có hai lý do chính: (1) Theo Tin Mừng Gioan (12:6) và một số đông học giả, lý do chính là lòng tham tiền. (2) Có một số học giả cho Judah biết Chúa Giêsu có uy quyền, nên việc bán Chúa chỉ là nguyên cớ làm cho Chúa Giêsu phải ra tay uy quyền của Đấng Messiah để tiêu diệt những kẻ phản nghịch. Sau này, khi Judah thấy sự suy luận của mình không đúng, nên đem tiền trả lại; và khi các thượng tế không nhận, Judas ném tiền vào Đền Thờ. Có lẽ ý kiến thứ nhất đúng hơn, vì nói lên được bản chất và phù hợp với chức quản lý của Judah.

– Có một hiện tượng lạ trong Tin Mừng Matthew: Các môn đệ khác đều gọi Chúa Giêsu là Thầy (*Lord*), chỉ riêng có Judah gọi Chúa là Rabbi (*hai lần*). Danh xưng Rabbi rất xa lạ, chỉ dùng cho các Pharisees và scribes, và bị Chúa Giêsu cấm các môn đệ: đừng để ai gọi mình là Rabbi.

– Judas biết rõ nơi Chúa Giêsu thường đến để cầu nguyện; và để phân biệt Chúa Giêsu với các môn đệ khác, hẳn cho họ một dấu hiệu và dặn: “Tôi hôn ai thì chính là người đó. Các anh bắt lấy và điệu đi cho cẩn thận.” Judas tiến lại gần Người và nói: “Thưa Thầy!” rồi hôn Người. Họ liền tra tay bắt Người. Cái hôn thường được con người dùng để tỏ tình yêu với nhau; người Do-thái có thói quen hôn thầy của họ. Đàng này, Judah lại dùng cái hôn để phản bội Thầy mình. Có lẽ Judah nghĩ ông có thể qua mặt Chúa Giêsu. Trong trình thuật của Luca, Chúa Giêsu vạch cho Judah thấy rõ ràng sự phản bội, khi Ngài nói: “Judas! Anh lấy chiếc hôn để nộp con người sao?” (*Lk 22:48*).

– Judas đi thất cổ: Bây giờ, Judas, kẻ đã nộp Người, thấy Người bị kết án thì hối hận. Hắn đem ba mươi đồng bạc trả lại cho các thượng tế và

kỳ mục mà nói: “Tôi đã phạm tội nộp người vô tội, khiến Người phải chết oan.” Nhưng họ đáp: “Can gì đến chúng tôi. Mặc kệ anh!” Judas ném số bạc vào Đền Thờ và ra đi thất cổ. Các thượng tế lượm lấy số bạc ấy mà nói: “Không được phép bỏ vào quỹ Đền Thờ, vì đây là giá máu.” Sau khi bàn định với nhau, họ dùng tiền đó tậu “Thửa Ruộng Ông Thợ Gôm” để làm nơi chôn cất khách ngoại kiều. Vì vậy mà thửa ruộng ấy gọi là “Ruộng Máu” (*Haceldama*) cho đến ngày nay. Thế là ứng nghiệm lời ngôn sứ Jeremiah: “Họ đã lượm lấy ba mươi đồng bạc, tức là cái giá mà một số con cái Israel đã đặt khi đánh giá Người. Và họ lấy số bạc đó mà mua ‘Thửa Ruộng Ông Thợ Gôm,’ theo những điều Đức Chúa đã truyền cho tôi.”

– Có ba sự khác biệt giữa trình thuật của Matthew và Công Vụ Tông Đồ (*Cv 1:18-19*). Thứ nhất, cách Judah chết: thất cổ trong Matthew và té lòi ruột trong CVTD. Thứ hai, các thượng tế dùng tiền để mua thửa ruộng; trong khi chính Judas dùng tiền mua thửa ruộng. Thứ ba, giá máu là máu của Chúa Giêsu trong Matthew; trong khi máu là của Judas trong CVTD.

– Mặc dù Judah chỉ chối Chúa Giêsu một lần, sau đó biết hối hận mang tiền lại trả cho các thượng tế; nhưng điều khác biệt với Phêrô là Judah không tin tưởng nơi lòng thương xót của Thiên Chúa, nên đã ra đi và quên sinh đời mình.

(3) Của những người trong Thượng Hội Đồng:

– Khi các thượng tế và toàn thể Thượng Hội Đồng tìm lời chứng buộc tội Chúa Giêsu để lên án tử hình, nhưng họ tìm không ra, vì tuy có nhiều kẻ đưa chứng gian tố cáo Người, nhưng các chứng ấy lại không ăn khớp với nhau.

– Tội phá Đền Thờ: Có vài kẻ đứng lên cáo gian Người rằng: “Chúng tôi có nghe ông ấy nói: Tôi sẽ phá Đền Thờ này do tay người phạm xây dựng, và nội ba ngày, tôi sẽ xây một Đền Thờ khác, không phải do tay người phạm!” Nhưng ngay về điểm này, chứng của họ cũng không ăn khớp với nhau. Đây là một chứng gian, vì Chúa Giêsu bảo “Các ông cứ phá;” chứ Ngài không bảo “Tôi sẽ phá” (*x/c Jn 2:19*). Hơn nữa, Chúa Giêsu không có ý ám chỉ Đền Thờ Jerusalem, nhưng ám chỉ thân thể của Ngài.

– Tội phạm thượng: Vị thượng tế nói với Người: “Nhân danh Thiên Chúa hằng sống, tôi truyền cho ông phải nói cho chúng tôi biết: ông có phải là Đấng Kitô Con Thiên Chúa không?”

Đức Giê-su trả lời: “Chính ngài vừa nói. Hơn nữa, tôi nói cho các ông hay: từ nay, các ông sẽ thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng và ngự giá mây trời mà đến.” Bấy giờ vị thượng tế liền xé áo mình ra và nói: “Hắn nói phạm thượng! Chúng ta cần gì nhân chứng nữa? Đây, quý vị vừa nghe hắn nói phạm đến Thiên Chúa, quý vị nghĩ sao?” Họ liền đáp: “Hắn đáng chết!” Rồi họ khắc nhổ vào mặt và dấm đánh Người. Có kẻ lại tát Người và nói: “Ông Kitô ơi, hãy nói tiên tri cho chúng tôi nghe đi: ai đánh ông đó?”

Vị Thượng Tế vi phạm Luật trọng khi hỏi Chúa Giêsu câu hỏi này, vì Luật không cho phép THĐ hỏi người bị cáo những câu hỏi mà người bị cáo khi trả lời có thể liên quan chính mình trong đó. Vị Thượng Tế biết Chúa Giêsu sẽ trả lời khi hỏi đến sự liên hệ giữa Chúa Giêsu và Thiên Chúa, vì Ngài không thể nói dối. Chúa Giêsu không chút do dự trả lời Ngài chính là Đấng Thiên Sai, một đấng đó là sự thật, một đấng Ngài nghĩ cần chăm dứt trò bần thiêu của THĐ. Qua câu trả lời, Ngài muốn cho họ thấy Ngài có dư can đảm để nói sự thật, dẫu sự thật mang lại cho Ngài án tử hình. Nếu Ngài không trả lời điều đó, họ không có lý do để buộc tội Ngài. Điều khác Ngài muốn cho họ thấy, tất cả những gì họ sẽ làm cho Ngài chỉ tạm thời. Họ sẽ nhìn thấy chiến thắng vinh quang của Ngài sau Cuộc Thương Khó.

Cuộc thẩm vấn sơ khởi trước Thượng Hội Đồng: Họ điệu Chúa Giêsu đến vị Thượng Tế Tối Cao. Thượng Hội Đồng được coi như tòa án tối cao của người Do-thái, gồm có tất cả 71 người: các thượng tế, kỳ mục, và các kinh sư. Họ chỉ có quyền trên các vấn đề liên quan đến tôn giáo của người Do-thái mà thôi; và họ không có quyền giết người. Thượng Hội Đồng phải họp tại “Tòa Hewn Stone trong khu vực của Đền Thờ.” Họ đã phá rất nhiều luật không được làm khi xử Chúa Giêsu trong đêm đó. Luật không cho phép: xử người ban đêm, xử trong ngày Lễ Lớn, xét xử không đúng chỗ, các nhân chứng không được điều tra tại các nơi khác nhau và bằng chứng phải được đúng từng chi tiết, mỗi thành phần của Thượng Hội Đồng không cho sự cáo buộc riêng rẽ, bắt đầu từ người trẻ nhất. Nếu là bản án xử tử, thời gian một đêm cần thiết trước khi bản án được thi hành. Mục đích là để mọi thành phần của THĐ có cơ hội suy nghĩ cẩn thận, nếu cần được khoan hồng. Nói tóm, vì họ muốn loại trừ Chúa Giêsu ngay, nên họ đã xử Chúa Giêsu một cách bất hợp pháp.

(4) Của Philatô: Vừa tảng sáng, các thượng tế đã họp bàn với các kỳ mục và kinh sư, tức là toàn thể Thượng Hội Đồng. Sau đó, họ trott Đức Giêsu lại và giải đi nộp cho ông Philatô. Như đã nói, THĐ chỉ có quyền trên những vấn đề thuộc tôn giáo và không có quyền ra án tử hình cho bị cáo. Vì thế, sau khi đã tìm được lý do để buộc tội Chúa Giêsu phạm thượng, họ phải tìm một lý do chính trị khác để kiếm án tử hình cho Chúa Giêsu; vì họ biết rằng Philatô sẽ không quan tâm đến những bất đồng ý kiến về tôn giáo, như trình thuật của Luca ghi lại. Họ tìm được một lý do chính trị để Philatô có thể kết án Chúa: Chúa Giêsu xưng mình là Vua dân Do-thái. Khi xưng mình là Vua dân Do-thái là chống lại quyền lực của đế quốc Rôma và hoàng đế Caesar.

– Họ coi Chúa Giêsu không bằng một tên cướp, Barabbas: “Vào mỗi dịp lễ lớn, ông thường phóng thích cho dân một người tù, tùy ý họ xin. Khi ấy có một người tên là Barabbas, đang bị giam với những tên phiến loạn đã giết người trong một vụ nổi dậy. Đám đông kéo nhau lên yêu cầu tổng trấn ban ân xá như thường lệ. Đáp

lời họ yêu cầu, ông Philatô hỏi: “Các ông có muốn ta phóng thích cho các ông vua dân Do-thái không?” Bởi ông thừa biết chỉ vì ghen tị mà các thượng tế nộp Người. Nhưng các thượng tế sách động đám đông đòi ông Philatô phóng thích tên Barabbas thì hơn.”

– Họ kêu xin đóng đinh Chúa Giêsu, Vua dân Do-thái: Ông Philatô lại hỏi: “Vậy ta phải xử thế nào với người mà các ông gọi là vua dân Do-thái?” Họ la lên: “Đóng đinh nó vào thập giá!” Ông Philatô lại hỏi: “Nhưng ông ấy đã làm điều gì gian ác?” Họ càng la to: “Đóng đinh nó vào thập giá!” Vì muốn chiều lòng đám đông, ông Philatô phóng thích tên Barabba, truyền đánh đòn Chúa Giêsu, rồi trao Người cho họ đóng đinh vào thập giá.

– Chúa Giêsu chịu đội mão gai: “Lính điệu Đức Giêsu vào bên trong công trường, tức là dinh tổng trấn, và tập trung cả cơ đội lại. Chúng khoác cho Người một tấm áo điều, và kết một vòng gai làm vương miện đặt lên đầu Người. Rồi chúng bái chào Người: “Vạn tuế đức vua dân Do-thái!” Chúng lấy cây sậy đập lên đầu Người, khạc nhổ vào Người, và quỳ gối bái lạy. Chê giễu chán, chúng lột áo điều ra, và cho Người mặc áo lại như trước. Sau đó, chúng dẫn Người đi để đóng đinh vào thập giá.”

– Kê qua người lại đều nhục mạ Người, vừa lắc đầu vừa nói: “Ê, mi là kẻ phá Đền Thờ, và nội trong ba ngày xây lại được, có giỏi thì xuống khỏi thập giá mà cứu mình đi!”

– Viên đại đội trưởng tuyên xưng Đức Kitô là Con Thiên Chúa: Viên đại đội trưởng đứng đối diện với Đức Giêsu, thấy Người tắt thở như vậy liền nói: “Quả thật, người này là Con Thiên Chúa.”

– Mai táng Đức Giêsu (Mk 15:42-47; Lk 23:50-55; Jn 19:38-42): Họ đã vi phạm trăm trọng luật của ngày Sabbath là không được ra khỏi nhà và vào chỗ ở của Dân Ngoại. Hôm sau, tức là khi ngày áp lễ đã qua, các thượng tế và những người Pharisees kéo nhau đến ông Philatô, và nói: “Thưa ngài, chúng tôi nhớ tên bịp bợm ấy khi còn sống có nói: “Sau ba ngày, Ta sẽ trỗi dậy.” Vậy xin quan lớn truyền canh mộ kỹ càng cho đến ngày thứ ba, kéo môn đệ hẳn đến lấy trộm xác rồi phao trong dân là hắn đã từ cõi chết trỗi dậy. Và như thế, chuyện bịp cuối cùng này sẽ còn tệ hại hơn chuyện trước.” Ông Philatô bảo họ: “Thì có sẵn lính đó, các người hãy đi mà canh giữ theo cách các người biết!” Thế là họ ra đi canh giữ mộ, niêm phong tảng đá và cắt lính canh mộ. Matthew muốn chứng tỏ uy quyền của Thiên Chúa: Ngài sống lại và ra khỏi mộ giữa bao nhiêu lính canh phòng cẩn mật, mà không một ai biết.

Áp Dụng Trong Cuộc Sống:

– Chúng ta hãy học cách hành xử khôn ngoan, can đảm, và đầy tình thương của Chúa Giêsu trong những giây phút cuối cùng của cuộc đời Ngài.

– Ngài vui lòng chịu đau khổ là vì tình thương dành cho con người; nhưng con người đã mù lòa không chịu nhận ra và đáp trả tình thương của Thiên Chúa.

– Đau khổ chỉ tạm thời, nhưng vinh quang dành được sau đau khổ không gì có thể so sánh được. Chúng ta hãy bắt chước cách chịu đựng đau khổ của Chúa Giêsu.

THU NHẬP GIÁO XỨ	
Cuối tuần	22/3/2026
Hiện kim	\$2,963
Ngân phiếu	\$1,520
Tổng cộng	\$4,483
Quỹ bảo trì cơ sở	\$195

THÔNG BÁO

1. Tin Buồn: Giáo Xứ mới được tin cụ bà Maria Bùi thị Nhũ, là thân mẫu của anh Cao Tuyên, giáo dân và thành viên của đoàn LMTT, mới qua đời tại Vancouver, Ca-na-da. GX gửi lời phân ưu tới anh Tuyên và gia đình, đồng thời cầu nguyện xin Chúa cho linh hồn Maria sớm được hưởng nhan thánh Chúa.

2. Phụng vụ Tuần Thánh:

Thứ ba, tư (31/3, và 1/4): Sáng có lễ như thường lệ. 8 PM chiều có ngắm đứng (*Ai muốn ngắm, xin ghi danh với thầy Thoại*)

Sáng thứ năm, thứ sáu, thứ bảy (2, 3 và 4/4): Không có thánh lễ buổi sáng. Thay vào đó, GX sẽ đọc Kinh Sách và Kinh Sáng của Tam Nhật Thánh.

Chiều (2, 3 và 4/4) lúc 8 PM:

Thứ năm Tuần Thánh (2/4): Thánh Lễ Tiệc Ly và Nghi Thức Rửa Chân cho các môn đệ (*đại diện 12 hội đoàn trong GX*):

- Thánh Lễ tưởng niệm việc Chúa Giê-su thiết lập BT. Thánh Thể
- Sau bài giảng: Nghi thức Rửa Chân cho các môn đệ
- Sau thánh lễ: Kiệu Minh Thánh Chúa qua Bàn Thờ Phụ (*nhà tạm hoàn toàn để trống cho tới Lễ Vọng PS*)
- Bắt đầu bằng giờ cầu chung của GX
- Sau đó là giờ cầu lướt của các hội đoàn và ca đoàn
- Nhà thờ đóng cửa lúc 12 PM để chuẩn bị cho các nghi thức Tuần Thánh

Thứ Sáu Tuần Thánh (3/4), 8pm:

Nghi Thức Suy Tôn Thánh Giá:

- Phụng vụ Lời Chúa và Cầu nguyện giáo

- dân.
- Suy tôn Thánh Giá.
- Nghi thức Rước Lễ.
- Viếng Đàng Thánh Giá ngoài trời.

Thứ Bảy Tuần Thánh (4/4): Nghi Thức Vọng Phục Sinh

- **8 pm:** Làm phép lửa tại Đài Đức Mẹ đáng sau nhà thờ
- Làm phép nền Phục Sinh và xông hương
- Rước Nền Phục Sinh vào nhà thờ với 3 lần tung hô:
 - * Lần I: tại nơi đốt lửa: Thầy Sáu cầm nến giờ cao và tung hô “Ánh Sáng Chúa Kitô. Mọi người cùng tung hô “Tạ ơn Chúa” và bái gối, sau đó tiếp tục đi theo Nền Phục Sinh.
 - * Lần II: tại cửa Nhà Thờ
 - * Lần III: tại chính giữa cung thánh

- Sau đó hát Exsultet (*Hát xong tắt nến cá nhân và ngồi xuống*)
- Phụng Vụ Lời Chúa với 7 bài đọc và 7 đáp ca
- Hát Alleluia 3 lần cách trọng thể
- Công bố Tin Mừng Phục Sinh
- Làm phép Nước và Rửa Tội cho các anh chị em Tân Tòng
- Không đọc Kinh Tin Kính. Đọc Lời Nguyện Giáo Dân
- Thánh lễ tiếp tục như thường

3. Phụng vụ Phục Sinh (5/4) : 2 lễ 8 am và 10:30 am

Sau 2 thánh lễ có Lượm Trứng PS cho các em nhi đồng. Đoàn TSC và TNTT phụ trách.

MỪNG CHÚA PHỤC SINH ĐẾN TẤT CẢ GIA ĐÌNH VÀ MỌI NGƯỜI

XIN LỄ

8 PM Thứ Bảy

- Bình an, tạ ơn
- Tạ ơn
- LH ông bà, cha mẹ nội ngoại, các LH, tạ ơn Thánh Gia, bình an
- LH Phêrô Bạch duy Triều
- Các LH nội ngoại và Gius-se

8 AM Chủ Nhật

- LH ông bà, cha mẹ, tổ tiên
- LH Tê-rê-sa Ngô thu Thủy
- Xin bình an cho các con
- LH Tê-rê-sa Trần kim Tự
- LH Cê-ci-lia Ka-ren Mai Anh Đoàn
- LH An-tôn Trần thanh Chúc. Xin Chúa tha muôn vạ tội lỗi.
- LH Giuse Sự và Maria Khuy

- Tạ ơn Chúa Mẹ. Các LH

10:30 AM Chủ Nhật

- 3 LH Maria Đặng thị Nga, Đặng thị Tám và Đặng thị Nhật
- Bình an, tạ ơn. Xin cho mỗi được bình an
- LH Ma-ria Margarita Trần kim dung Yên
- LH Matthêu Nguyễn huy Chương (giỗ)
- LH Đa-minh
- LH tiên nhân nội ngoại

- LH Maria Trần thiên Thanh
- LH Gioan Tẩy Giả và Lucia
- Xin cho có công ăn việc làm
- LH Gioan Maria Vianney
- LH Mat-ta
- LH ông bà, Lucia. Phê-rô, 2 Phao-lô, Micae, Gioan Tẩy Giả, các LH, bình an, tạ ơn

Lễ Ngày Khác

- LH Phê-rô Phan văn Học

- LH Anna Phạm thị Vinh, các LH
- LH Giuse Phan văn Phép
- LH Ken-tin Pham, Matthew Slogan Johnson
- Các LH
- LH Maria Nguyễn thị Yên
- LH Hali Yun

T&N Hair & Nail Academy Beauty Salon
6316 Horsepen Road, Richmond, VA 23226
Ph. 804.285.7569 — Open 7 days a week

- Hair Services - Cắt, uốn nhuộm và duỗi tóc
- Massage Services - Facial và mát-sa mặt
- Make-Up Artistry - Làm tóc và trang điểm cô dâu
- Nails Services - Làm móng tay & chân các loại
- Nhận dạy lý thuyết (Theory)
- Cho thuê dụng cụ để đi thi (State Board Examination Kits rental: Hair, Nail, Waxing)

Các Khóa Học

- Cosmetology – Tóc nam & nữ
- Nail Technology - Kỹ nghệ móng tay & chân
- Wax - Kỹ thuật Waxing

For more information please contact
• Trâm 804.245.1798
• Kha 804.245.1797

TAN PHAM
REALTOR® / INVESTOR
MUA • BÁN • ĐẦU TƯ
QUẢN LÝ NHÀ CHO THUÊ

M: 804.564.3645 / O: (804) 571-1974 x709
tan@theRVAGroup.com
2930 W Broad St, Suite E, Richmond, VA 23230
www.theRVAGroup.com

Licensed in the Commonwealth of Virginia

SAMSON PROPERTIES
2101 Libbie Lake East St.
Richmond, VA 23230
804-630-9410

Trang Pham
804-399-8000
TrangPhamRealtor@gmail.com

Mua Bán Nhà Đất
Tận Tâm - Uy Tín - Chuyên Nghiệp

Le design & BUILD
TURNING YOUR DREAMS INTO REALITY
571-315-2239

Andy Le (Le Design & Build) | LeDesignAndBuild@gmail.com

- Luôn Có Sẵn Mặt Bằng (Leases)
Để Mở Tiệm Kinh Doanh Ở Những Khu Phố Mưa Sấm Phấn Thịnh, Đặc Địa (DC-MD-VA)
- Chuyên Thiết Kế (Design)- Xây Dựng (Build)
Làm Mới (Renovate) Tiệm Nails, Nhà Hàng, Tiệm Phở, Bánh Mì, Trà Sữa...V.V...
- Chất Lượng - Uy Tín - Hiệu Quả

BIẾN GIẤC MƠ THÀNH HIỆN THỰC

KUMON Math and Reading Program

Set your child up for success!
Book a free assessment today

Kumon Math & Reading Centers of

Richmond - Libbie
Instructor: Anh Nguyen
804.256.5600

Richmond - Ridgefield
Instructor: Jennifer Tran
804.404.9779

©2025 Kumon North America, Inc. All rights reserved.

"BẢO HIỂM NHÂN THỌ"
GIẢI PHÁP 3 TRONG 1

- ✓ Bảo hiểm
- ✓ Tiết kiệm
- ✓ Đầu tư

- ✓ Giải pháp tối ưu
- ✓ Thời gian đóng phí nhất định
- ✓ Bảo vệ trọn đời

PHẠM TOÀN
+ (804) 368-6147
tphamabc@gmail.com

"Cuộc sống đầy bất trắc
Hãy chuẩn bị cho mọi tình huống"

R&D Accounting-Tax Travel Services diazbn@gmail.com
6320 Riggsby Road Richmond, VA 23226 804.243.1320
Bích Đan (Katie) & Robert Diaz 804.484.2444

Income Tax (Individual, Business) • Payroll, W-2, 1099
Bookkeeping • Travel (Airline Ticketing, Tours, Cruises)
Pinless Phone (V247, Omely, etc...) • Immigration (Di trú,
Bảo lãnh, Nhập tịch) • Others (Chuyển tiền, Gửi hàng/quà)

Muốn Quảng Cáo
Xin Liên Lạc:
Đồng Võ 703.627.7007